

ความพร้อมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของบุคลากร
มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์
The Readiness of Information and Communication Technology Utilization of
Personnel, Rajabhat Rajanagarindra University

นุชนพิน คำสินธุ์

หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการจัดการเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

อาจารย์ที่ปรึกษา : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฤดี นิยมรัตน์

Abstract

The objectives of this research are 1) to study the information and communication technology readiness of Rajabhat Rajanagarindra University staffs 2) To study the use level of information and communication technology of the staffs 3) to study the information and communication technology problems of Rajabhat Rajanagarindra University staffs 4) To compare the readiness level of the information and communication technology for Rajabhat Rajanagarindra University staffs. The tools which used for data collection are the questionnaire and the statistic which used for personal analysis and readiness level of Personnel analysis and readiness level of information and communication technology analysis. This research is survey research from the population who are 680 service officersity staffs. The size of samples is 361 people. The data consists of percentage, mean, S.D., Difference comparison, t-test, f-test, and Oneway-ANOVA.

The results Showed that the most samples are females (210 people or 58.17%), between 31-40 year old (186 people or 51.52%), with the work experience of 10-20 year (196 people or 54.29%), and they are academic staffs (186 people or 51.52%). They have the readiness of using hardware, apply hardware, and have problems with using network and communication. From the comparison of information and communication technology readiness, Rajabhat Rajanagarindra University staffs who have the different educational background, experience, and nature of works have the different readiness of information and communication technology significantly at the significant level of .05

Keywords : The Readiness, Information and CommunicationTechnology

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ของการวิจัยมีดังนี้ 1) ศึกษาระดับความพร้อมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ 2) เพื่อศึกษาระดับการใช้ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ 3) เพื่อศึกษาระดับปัญหาด้านความพร้อมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ 4) เพื่อเปรียบเทียบระดับความพร้อมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ส่วนบุคคล และระดับความพร้อมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร การวิจัยใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจจากประชากรซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานในสำนักงานบริการ บุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ จำนวน 680 คน ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 361 คน โดยใช้ตารางสำเร็จรูป คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การเปรียบเทียบความแตกต่าง t-test F-test การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว Oneway-ANOVA

ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 210 คน คิดเป็นร้อยละ 58.17 มีอายุระหว่าง 31-40 ปี จำนวน 186 คน คิดเป็นร้อยละ 51.52 มีประสบการณ์การทำงาน ตั้งแต่ 10-20 ปี จำนวน 196 คน คิดเป็นร้อยละ 54.29 เป็นประเภทบุคลากรสายวิชาการ จำนวน 186 คน คิดเป็นร้อยละ 51.52 มีระดับความพร้อมด้านฮาร์ดแวร์ มีระดับการใช้งานด้านฮาร์ดแวร์ และปัญหาการใช้งานด้านเครือข่ายและการสื่อสาร การเปรียบเทียบระดับความพร้อมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร พบว่า บุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์ ที่มีระดับการศึกษา ประสบการณ์ และประเภทบุคลากร แตกต่างกันมีระดับความพร้อมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : ความพร้อม เทคโนโลยีสารสนเทศ การสื่อสาร

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology : IT) เทคโนโลยีในการนำคอมพิวเตอร์มาใช้งานจัดการกับข้อมูล ข่าวสาร หรือที่เรียกว่าสารสนเทศด้านเทคโนโลยีเป็นศาสตร์หลัก (เทคโนโลยีสารสนเทศ เทคโนโลยีนาโน เทคโนโลยีชีวภาพ) ที่ถูกกล่าวว่าจะมีผลต่อสังคมในอนาคตมากที่สุด โดยปัจจุบันมีผู้กล่าวถึง เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างกว้างขวาง โดยเราจะรู้จักกันทั่วไปในชื่อนั้นๆ ว่า ไอที (IT) รัฐบาลไทยก็เล็งเห็นความสำคัญด้านนี้มาก จึงมีการจัดตั้งกระทรวงใหม่ที่เกี่ยวข้องกับงานทางด้านนี้ขึ้น ชื่อกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารหรือเรียกย่อๆ ว่า กระทรวงไอซีที (สุภาพร เพียรดี, 2554)

เทคโนโลยีสารสนเทศนั้นมีลักษณะเด่นคือมีการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วมาก เทคโนโลยีใหม่ๆ ที่ทันสมัยเกิดขึ้นมาเรื่อยๆ ทุกวัน เช่น เราจะเห็นว่ามีการใช้อินเทอร์เน็ตกันอย่างแพร่หลาย มีการส่งอีเมล มีการท่องเว็บไซต์ต่างๆ มีการส่งข้อมูลผ่านเว็บไซต์ มีการเล่นเกมออนไลน์ผ่านอินเทอร์เน็ต นอกจากอินเทอร์เน็ตแล้ว ยังมีเทคโนโลยีสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับมือถือ เช่น มีการส่งข้อมูลผ่านทางมือถือ มีการดาวน์โหลดข้อมูลต่างๆ รวมทั้งเพลงผ่านมือถือ มีการสืบค้นข้อมูลหรือเล่นเกมผ่านมือถือ เป็นต้น ในทางอุตสาหกรรมก็มีการนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเข้าไปช่วยเพิ่มผลผลิตในโรงงาน ช่วยควบคุมดูแลเครื่องจักรเพื่อผลิตสินค้าอย่างมีประสิทธิภาพ และทำให้กระบวนการผลิตเป็นแบบอัตโนมัติ นอกจากนี้มีการนำสารสนเทศไปใช้ในงานด้านธุรกิจเพื่อทำให้การบริหารงานมีประสิทธิภาพ โดยสามารถดูข้อมูลต่างๆ ได้ทันทีทั้งข้อมูลที่เป็นรายละเอียดและข้อมูลสรุป และช่วย ในการสนับสนุน การตัดสินใจ บริษัทที่ทันสมัยทุกบริษัทต้องมีระบบสารสนเทศภายในองค์กรในยุคต่อไป (สุภาพร เพียรดี, 2554)

สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ได้ทรงเล็งเห็นถึงประโยชน์ของเทคโนโลยีสารสนเทศ ต่อการเผยแพร่ วัฒนธรรมของชาติ จึงได้ทรงมีพระราชดำริให้ สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ ดำเนินโครงการสื่อปฏิสัมพันธ์ วัฒนธรรมของชาติขึ้น ในปีแห่งเทคโนโลยีสารสนเทศไทย พ.ศ.

2538 ด้วยปัจจัยดังกล่าว ทำให้เทคโนโลยีสารสนเทศ สามารถที่จะเข้ามามีบทบาท ในการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมได้เป็นอย่างดี ก่อนที่จะได้นำเสนอตัวอย่างของโครงการ ที่ได้ใช้ศักยภาพจากเทคโนโลยีสารสนเทศ มาใช้ในการเผยแพร่วัฒนธรรมของไทย

การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในมหาวิทยาลัยนั้น เนื่องจากเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพประสิทธิผลสูงสุดต่อองค์กร ความต้องการใช้คอมพิวเตอร์ในปัจจุบันมีมากขึ้น คอมพิวเตอร์มีความเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันกับทุกคน ซึ่งได้เกิดขึ้นในประเทศไทยและทั่วโลก เทคโนโลยีสารสนเทศ กลายมาเป็นส่วนสำคัญที่มีอิทธิพลต่อชีวิตความเป็นอยู่ การเปลี่ยนแปลงทางสังคม และเศรษฐกิจโลก ปัจจุบันทุกคนสามารถใช้คอมพิวเตอร์ได้ครอบคลุมเกือบทุกที่ทุกเวลา เพราะโครงสร้างพื้นฐานของประเทศไทยยังไม่ครอบคลุม ทั้งประเทศ รัฐบาลก็พยายามอย่างมาก ในการขยายโอกาสใช้คอมพิวเตอร์ให้ครอบคลุมทั่วประเทศ รากฐานการพัฒนาประเทศคือให้การศึกษาให้กับประชาชน ช่องทางหนึ่งคือการนำเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์มาใช้ทางการศึกษา โดยสนับสนุนการใช้งานผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต โดยการวางแผนจัดตั้งกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร หรือ ICT เป็นกระทรวงที่มีหน้าที่รับผิดชอบใน การผลักดันส่งเสริมการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในทุกๆ ด้านของประเทศ เช่น วางแผนจัดวางระบบโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการศึกษา ด้านการปฏิบัติงาน เป็นต้น

มีการกระตุ้นการใช้คอมพิวเตอร์ในประเทศให้มากขึ้น โดยออกโครงการคอมพิวเตอร์ราคาถูกลง เพื่อให้ประชาชนที่มีรายได้น้อยมากนั้นได้มีโอกาสมีคอมพิวเตอร์เครื่องแรก โครงการอินเทอร์เน็ตตำบลเพื่อส่งเสริมให้ประชาชนรู้จัก การใช้อินเทอร์เน็ต และโดยรวมผลกระทบที่ดีก็เป็น การกระตุ้นตลาดสินค้าเทคโนโลยีสารสนเทศมากขึ้นไปด้วย สังคมสารสนเทศ (Information Age) หรือบางที่อาจเรียกว่า ยุคสารสนเทศบ้าง ยุคข้อมูลข่าวสารบ้าง ยุคเทคโนโลยีสารสนเทศ ทุกคนเข้าใจตรงกันว่าเป็นยุคที่มีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในชีวิตประจำวัน จึงทำให้ผลิตภัณฑ์ ด้านเทคโนโลยี

สารสนเทศเป็นที่ต้องการและที่ได้รับการยอมรับมากที่สุด โดยเฉพาะเทคโนโลยีอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ ที่มีอิทธิพลต่อการดำรงชีวิตของเรามากขึ้น เพราะวิทยาการที่ก้าวหน้า ผลักดันให้เกิดการใช้เทคโนโลยีในการติดต่อสื่อสารกันมากขึ้น สังคมสารสนเทศเป็นสังคม เกิดจากความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ ทำให้สังคมมีการเปลี่ยนแปลงเป็นพลวัต (Dynamic)

เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นเทคโนโลยีที่สำคัญและน่าสนใจ เพราะเกี่ยวข้องกับชีวิตของมนุษย์ทุกคน บนโลก และมีผลกระทบต่อวิถีชีวิตทั้งของคน และของประเทศชาติ การก้าวสู่สังคมสารสนเทศย่อมไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ การทำความเข้าใจเรื่องต่างๆ เกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศจึงเป็นเรื่องจำเป็นสำหรับทุกคนที่จะได้สามารถตัดสินใจที่จะเลือกนำเทคโนโลยีเหล่านี้มาใช้ได้อย่างเหมาะสมและเป็นประโยชน์สูงสุด เพราะเทคโนโลยีสารสนเทศมีบทบาทต่อการทำงานและการดำรงชีวิตในปัจจุบัน และอนาคตอย่างมาก เทคโนโลยีใหม่ๆ จะเป็นแรงผลักดัน และส่งเสริมต่อความสำเร็จขององค์กรโดยเฉพาะทางการแข่งขันกันในธุรกิจแนวทางการค้าในทุกระดับ ตลอดจนคุณภาพชีวิตของประชาชน ระบบสารสนเทศของมหาวิทยาลัย สารสนเทศมีความสำคัญต่อการดำเนินงานของเทคโนโลยีสารสนเทศ ในประเทศไทยนั้น กล่าวได้ว่าในปัจจุบันประเทศไทยเองก็ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญและศักยภาพของเทคโนโลยีสารสนเทศมากขึ้น มีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้เป็นกุญแจไปสู่การพัฒนาในด้านต่างๆ เช่น การศึกษา สาธารณสุข สิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ ตลอดจนการบริหารงานของรัฐ (ธนส์ถ์ เกษมไชยานันท์. 2544, หน้า 13-15)

มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ เป็นมหาวิทยาลัยของรัฐ ได้มีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการทำงาน เพื่อการบริการ นักศึกษารวมทั้งผู้ปฏิบัติงาน คือ ผู้บริหาร คณาจารย์ เจ้าหน้าที่ บุคลากรของมหาวิทยาลัย ดังนั้น เพื่อยกระดับความสามารถของมหาวิทยาลัย การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology) โดยการนำคอมพิวเตอร์ เก็บรวบรวมข้อมูลประมวลผล เพื่อช่วยในการบริหารและพัฒนามหาวิทยาลัย รวมถึงเทคโนโลยี การสื่อสารโทรคมนาคมเพื่อให้การรับส่งข้อมูลสารสนเทศระหว่างสถานบริการเป็นไปได้อย่างรวดเร็ว เนื่องจากระบบสารสนเทศของมหาวิทยาลัยมีความซับซ้อนมาก ต้องการข้อมูลด้านบริหารงานบุคคล ด้านการเงิน ด้านงานพัสดุ ด้านกองนโยบายและแผน ด้านงานไอที ด้านงานทะเบียน จึงต้องมีการศึกษาวิเคราะห์ระบบงานที่ชัดเจนและควรมีการวางแผนในการนำเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างดี เพื่อให้สามารถดำเนินการพัฒนาระบบสารสนเทศของมหาวิทยาลัยให้มีมาตรฐานคุณภาพต่อไป เพราะมหาวิทยาลัยเป็นสถาบันการศึกษา ความถูกต้องเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุด การจัดเก็บข้อมูลข่าวสารต่างๆ นั้นจำเป็นต้องมีค่าใช้จ่าย หรือจำเป็น

ต้องลงทุน

ดังนั้น การพัฒนาระบบสารสนเทศ ของมหาวิทยาลัย จึงต้องคำนึงถึงความถูกต้อง แม่นยำ และต้องสนับสนุนผู้บริหารให้ได้รับสารสนเทศที่ดีเพื่อช่วยในการตัดสินใจ การดำเนินงานเพื่อให้ได้มาซึ่งระบบที่ดีต้องดำเนินการอย่างจริงจังและต่อเนื่อง ขั้นตอนในขั้นต้นจะเป็นขั้นตอนที่ยาก เพราะจะต้องมีการเปลี่ยนแปลงระบบจากระบบเดิมมาเป็นระบบใหม่ จึงมีความสับสนและต้องทำงานหนัก หากดำเนินการตามแผนแบบมีขั้นตอนก็จะทำให้โครงการเป็นไปได้ด้วยดี การดำเนินการให้ได้มาซึ่งระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารจะต้องคำนึงถึงสิ่งสำคัญในระบบดังต่อไปนี้ ได้แก่ ใช้งานได้ง่าย มีความชัดเจนตรงกับความต้องการ มีความถูกต้องเชื่อถือได้ ทนต่อการใช้งาน มีความสมบูรณ์ในตัว กะทัดรัด มีคุณสมบัติเชิงปริมาณพอเพียงกับการใช้และยอมรับได้ทุกระดับ ทำการขยายระบบต่อไปในอนาคต

ในการดำเนินงานของบุคลากรในมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ ถึงแม้จะให้ความสำคัญในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ความพร้อมและความต้องการ ในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศนั้นเป็นสิ่งจำเป็น แต่เนื่องจาก ยังไม่มีงานการศึกษาหรืองานวิจัยเกี่ยวข้องกับเรื่องดังกล่าว บุคลากรในมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ จึงมีความสนใจที่จะศึกษาสภาพความพร้อมทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของบุคลากรในมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ ว่ามีความพร้อมในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารอยู่ในระดับใด ทั้งด้านความพร้อมของอุปกรณ์สารสนเทศ และในตัวบุคลากรในมหาวิทยาลัยถึงความพร้อมที่จะใช้งานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เพื่อจะได้พัฒนาคุณภาพของมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ ให้มีความพร้อมในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มากขึ้น และบุคลากรมีความสามารถในการประยุกต์ใช้ ในการปฏิบัติหน้าที่ได้ ทำให้เกิดการพัฒนาระบบการทำงานของข้าราชการให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

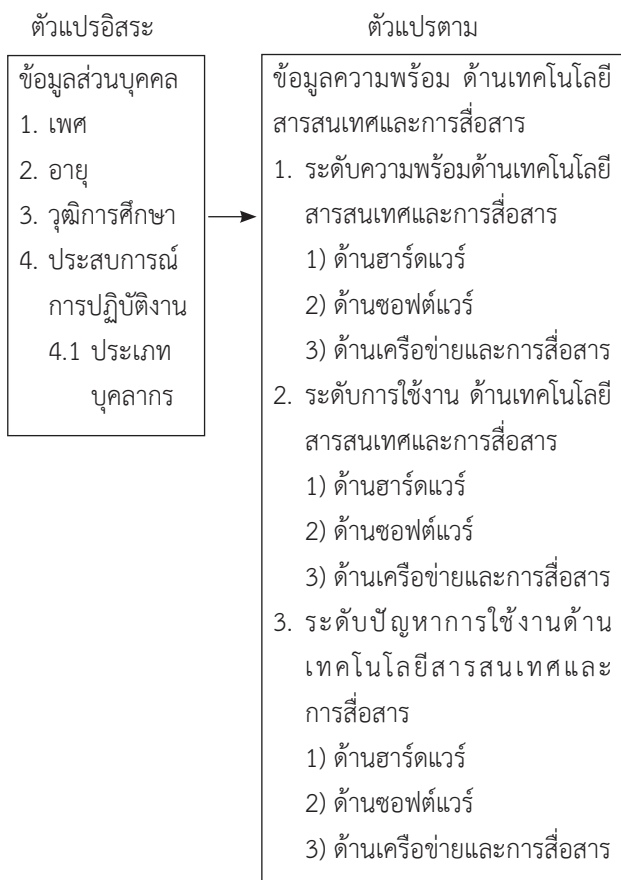
1. เพื่อศึกษาระดับความพร้อมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์
2. เพื่อศึกษาระดับการใช้งานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์
3. เพื่อศึกษาระดับปัญหาการใช้งานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์
4. เพื่อเปรียบเทียบระดับความพร้อมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์

สมมติฐานในการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ได้ตั้งสมมติฐานไว้ดังนี้ คือบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์มีความพร้อมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารแตกต่างกัน ตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ การปฏิบัติงาน และประเภทบุคลากร

แนวคิดทฤษฎี

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาความพร้อม ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยใช้กรอบแนวคิดวิจัย ประกอบด้วยตัวแปรต้นและตัวแปรตาม ดังนี้

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้กำหนดขอบเขตของการศึกษาเฉพาะบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ โดยมีที่ตั้ง 422 ถ.มรุพงษ์ ต.หน้าเมือง อ.เมือง จ.ฉะเชิงเทรา 24000

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ โดยแบ่งเป็นสายวิชาการ จำนวน 360 คน และสายสนับสนุน จำนวน 320 คน รวมทั้งสิ้น 680 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคลประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์การปฏิบัติงาน และประเภทบุคลากร

2.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ได้แก่ ระดับความพร้อม ระดับการใช้งาน และระดับปัญหาการใช้งานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

3. ระยะเวลาการเก็บรวบรวมข้อมูลใช้เวลา 2 เดือน ตั้งแต่เดือน กรกฎาคม-สิงหาคม 2560

4. สถานที่ในการวิจัย มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ จังหวัดฉะเชิงเทรา

วิธีการดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ โดยแบ่งเป็น บุคลากรสายวิชาการ จำนวน 360 คน และสายสนับสนุน จำนวน 320 คน รวมทั้งสิ้น 680 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ บุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ บุคลากรสายวิชาการ จำนวน 186 คน บุคลากรสายสนับสนุน จำนวน 175 คน รวมทั้งสิ้น 361 คน คำนวณจากประชากรทั้งหมด โดยใช้วิธีการหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างด้วยตารางสำเร็จรูป ของ Krejcie & Morgan (1970) อ่างใน ซีรุคมี เอกะกุล (2543) ได้จำนวน 361 คน ที่ระดับความเชื่อมั่น 0.5 สำหรับเทคนิคการสุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยทำการสุ่มตัวอย่างโดยแยกบุคลากรสายวิชาการ และบุคลากรสายสนับสนุนใช้เทคนิคการสุ่มตัวอย่างแบบโควตา เป็นการเลือกกลุ่มตัวอย่างค้ำจนถึงสัดส่วนองค์ประกอบของประชากร โดยเลือกแบบบังเอิญให้ได้จำนวนตามที่กำหนด

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย โดยเก็บข้อมูลจากแบบสอบถาม จำนวน 1 ชุด ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการศึกษาค้นคว้าและดัดแปลงจากหนังสือ เอกสาร วารสาร ตำรา แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ใช้สำหรับบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์แบ่งออกเป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับ ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับ การศึกษา ประสบการณ์

การปฏิบัติงาน และประเภทบุคลากร มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับระดับความพร้อมด้านเทคโนโลยีและการสื่อสารของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ จำนวน 15 ข้อ โดยมีลักษณะการตอบเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Likert scale) 5 ระดับประกอบด้วย 3 ด้าน ได้แก่

- 1) ด้านฮาร์ดแวร์ คือ ส่วนที่เป็นตัวเครื่องคอมพิวเตอร์และส่วนประกอบอื่นๆ ที่ใช้ในการประมวลผล รวมทั้งอุปกรณ์ต่างๆ ที่ใช้ร่วมกับตัวเครื่องคอมพิวเตอร์ ซึ่งมีหน้าที่รับข้อมูลประมวลผลเก็บข้อมูลเสริม และแสดงผลลัพธ์จากเครื่องคอมพิวเตอร์ เป็นต้น
- 2) ด้านซอฟต์แวร์ คือ โปรแกรมหรือชุดคำสั่งที่เขียนขึ้นเพื่อทำให้เครื่องคอมพิวเตอร์สามารถทำงานได้และสามารถนำไปใช้งานได้หลากหลายรูปแบบเป็นโปรแกรมที่ผู้ใช้สามารถจัดเก็บข้อมูลจัดการข้อมูลและแสดงผลข้อมูล ซอฟต์แวร์สามารถใช้ร่วมกับเครื่องมือที่ช่วยในการตัดสินใจได้เกือบทั้งหมด

3) ด้านเครือข่ายและการสื่อสาร คือ เครือข่ายที่เชื่อมต่อคอมพิวเตอร์ตั้งแต่ 2 เครื่อง ขึ้นไป เพื่อแลกเปลี่ยนสารสนเทศและใช้ทรัพยากรคอมพิวเตอร์ร่วมกัน โดยผู้ใช้สามารถเชื่อมต่อเครือข่ายได้ในหลายๆ รูปแบบตามความต้องการของผู้ใช้

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้งาน ด้านเทคโนโลยีและการสื่อสารของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ ประกอบด้วย 3 ด้าน ได้แก่ ด้านฮาร์ดแวร์ ด้านซอฟต์แวร์ และด้านเครือข่าย และการสื่อสาร จำนวน 15 ข้อ โดยมีลักษณะการตอบเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Likert scale) 5 ระดับ

ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการปัญหา การใช้งานด้านเทคโนโลยีและการสื่อสารของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ ประกอบด้วย 3 ด้าน ได้แก่ ด้านฮาร์ดแวร์ ด้านซอฟต์แวร์ และด้านเครือข่าย และการสื่อสาร จำนวน 15 ข้อ โดยมีลักษณะการตอบเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Likert scale) 5 ระดับมาตราส่วนประมาณค่าตามวิธีลิเคอร์ท Likert, Rensis A. (1961) กำหนดการให้คะแนนระดับการวัด ในแบบสอบถาม ตอนที่ 2 ตอนที่ 3 และตอนที่ 4 ดังนี้

ระดับคะแนน	ระดับความพร้อม การใช้งาน และปัญหาการใช้งาน
5	มากที่สุด
4	มาก
3	ปานกลาง
2	น้อย
1	น้อยที่สุด

ตอนที่ 5 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะความพร้อมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ โดยเป็นแบบสอบถามปลายเปิด (open ended) เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ โดยกำหนดให้มีผู้ตอบแบบสอบถามไม่น้อยกว่าร้อยละ 25 หรือมากกว่า 60 คน

สถิติการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการตรวจสอบความสมบูรณ์มาวิเคราะห์ โดยวิธีการทางสถิติและเสนอผลการศึกษา อธิบายความ โดยการพรรณนาประกอบตารางแสดงข้อมูลทางสถิติประมวลผลข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์ และสถิติที่ใช้ ในการวิเคราะห์ มีดังนี้

1. ข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 1 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับคุณลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยใช้การหาความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ในการวิเคราะห์ และนำเสนอเป็นตารางประกอบคำบรรยาย

2. ข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 2 ตอนที่ 3 และตอนที่ 4 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับความพร้อมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ ใช้การค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ในการวิเคราะห์และนำเสนอเป็นตารางประกอบคำบรรยายในการแปลผลคะแนนเฉลี่ยของผู้ตอบแบบสอบถาม จะใช้เกณฑ์ของ Best, (1981), p. 25. ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ระดับดังนี้

ช่วงคะแนนเฉลี่ย 4.50-5.00 หมายถึง ความพร้อมด้านเทคโนโลยีและการสื่อสารของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ ในระดับมากที่สุด

ช่วงคะแนนเฉลี่ย 3.50-4.49 หมายถึง ความพร้อมด้านเทคโนโลยีและการสื่อสารของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ ในระดับมาก

ช่วงคะแนนเฉลี่ย 2.50-3.49 หมายถึง ความพร้อมด้านเทคโนโลยีและการสื่อสารของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ ในระดับปานกลาง

ช่วงคะแนนเฉลี่ย 1.50-2.49 หมายถึง ความพร้อมด้านเทคโนโลยีและการสื่อสารของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ ในระดับน้อย

ช่วงคะแนนเฉลี่ย 1.00-1.49 หมายถึง ความพร้อมด้านเทคโนโลยีและการสื่อสารของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ ในระดับน้อยที่สุด

3. วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 5 เป็นข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะความพร้อมด้าน

เทคโนโลยีและการสื่อสารของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ ผู้วิจัยได้นำความคิดเห็นมาวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) สรุปรวบรวมเป็นรายงานนำเสนอประกอบคำบรรยาย

4. ทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบระดับความพร้อมด้านเทคโนโลยีและการสื่อสารของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ โดยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

4.1 สถิติค่าที (Independent t-test) ใช้เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มเป็นอิสระกัน ในการทดสอบสมมติฐานด้านเพศ

4.2 สถิติวิเคราะห์ค่าเอฟ (F-test) แบบการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Analysis of Variance) ใช้เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม เพื่อทดสอบสมมติฐาน ด้านอายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ปฏิบัติงาน และประเภทบุคลากร

กรณีพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ที่ระดับนัยสำคัญ .05 โดยวิธีการของ Scheffe (1970), pp. 68-74.

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลความพร้อมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ สรุปได้ดังนี้

ผลการวิเคราะห์ระดับความพร้อมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ เมื่อพิจารณาโดยรวมและรายด้าน พบว่า มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ทั้ง 3 ด้าน โดยด้านฮาร์ดแวร์ มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.21 รองลงมาคือ ด้านซอฟต์แวร์ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.94 และด้านเครือข่ายและการสื่อสาร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.87 พบว่า ในภาพรวม กลุ่มตัวอย่างมีคะแนนระดับความพร้อมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.01 ซึ่งหมายถึง ระดับความพร้อมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ อยู่ในระดับความพร้อมปานกลาง ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความพร้อมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์

ระดับความพร้อมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพร้อม	อันดับ
1. ด้านฮาร์ดแวร์	3.21	0.281	ปานกลาง	1
2 ด้านซอฟต์แวร์	2.94	0.420	ปานกลาง	2
3. ด้านเครือข่ายและการสื่อสาร	2.87	0.299	ปานกลาง	3
ระดับความพร้อมรวม	3.01	0.241	ปานกลาง	

ผลการวิเคราะห์ระดับการใช้งานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ เมื่อพิจารณาโดยรวมและรายด้าน พบว่า มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ทั้ง 3 ด้าน โดยมีการใช้งานด้านฮาร์ดแวร์ มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.19 ระดับการใช้งานด้านเครือข่ายและการสื่อสาร โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.10 และระดับการใช้งานด้าน

ซอฟต์แวร์ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.96 พบว่า ในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีคะแนนระดับการใช้งานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.09 ซึ่งหมายถึง ระดับการใช้งานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์อยู่ในระดับความพร้อม ปานกลาง ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับการใช้งานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์

ระดับการใช้งานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการใช้งาน	อันดับ
1. ด้านฮาร์ดแวร์	3.19	0.246	ปานกลาง	1
2 ด้านซอฟต์แวร์	2.96	0.250	ปานกลาง	3
3. ด้านเครือข่ายและการสื่อสาร	3.10	0.262	ปานกลาง	2
ระดับการใช้งานรวม	3.09	0.102	ปานกลาง	

ผลการวิเคราะห์ระดับปัญหาการใช้งาน ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ เมื่อพิจารณาโดยรวมและรายด้าน พบว่ามีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ทั้ง 3 ด้าน โดยมีระดับปัญหาการใช้งานด้านเครือข่ายและการสื่อสาร มีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.31 และระดับปัญหาการใช้งานด้านฮาร์ดแวร์ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.21 และระดับปัญหาการใช้งานด้านซอฟต์แวร์ โดยมีค่าเฉลี่ย

เท่ากับ 3.16 พบว่าในภาพรวมกลุ่มตัวอย่าง มีคะแนนระดับปัญหาการใช้งานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.23 ซึ่งหมายถึง ระดับปัญหาการใช้งาน ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ อยู่ในระดับปัญหาการใช้งานปานกลาง ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับปัญหาการใช้งานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์

ระดับปัญหาการใช้งานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	$\bar{X}$	S.D.	ระดับปัญหา	อันดับ
1. ด้านฮาร์ดแวร์	3.21	0.218	ปานกลาง	2
2 ด้านซอฟต์แวร์	3.16	0.262	ปานกลาง	3
3. ด้านเครือข่ายและการสื่อสาร	3.31	0.173	ปานกลาง	1
ระดับปัญหาความพร้อมรวม	3.23	0.102	ปานกลาง	

เปรียบเทียบระดับความพร้อมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล ผลการวิจัยพบว่า บุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ ที่มีระดับการศึกษา ประสบการณ์

และประเภทบุคลากร แตกต่างกัน มีระดับความพร้อมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารโดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 สรุปการทดสอบสมมติฐานระดับความพร้อมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์

ระดับความพร้อม	คุณลักษณะส่วนบุคคล			
	เพศ	อายุ	ระดับการศึกษา	ประสบการณ์
1. ด้านฮาร์ดแวร์	✗	✓	✓	✗
2. ด้านซอฟต์แวร์	✓	✗	✗	✗
3. ด้านเครือข่ายและการสื่อสาร	✓	✗	✗	✗
รวม	✗	✗	✗	✗

หมายเหตุ : ✓ = แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
✗ = ไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่องความพร้อมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ มีประเด็นที่น่าสนใจมาอภิปรายดังนี้

1. จากผลการศึกษาค่าความพร้อมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ ด้านฮาร์ดแวร์ ด้านซอฟต์แวร์ และด้านเครือข่ายและการสื่อสาร พบว่า

บุคลากรมีระดับความพร้อมด้านฮาร์ดแวร์ ในระดับความพร้อมปานกลาง มีระดับการใช้งานด้านฮาร์ดแวร์ ในระดับการใช้งานปานกลาง และระดับปัญหาการใช้งาน ด้านเครือข่ายและการสื่อสารอยู่ในระดับปานกลาง ดังนั้น ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาด้านเครือข่ายและการสื่อสารให้มากขึ้น ควรมีการจัดอบรมสัมมนาให้กับบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ให้

ได้รับความรู้ความเข้าใจทั้งด้านทฤษฎี และด้านปฏิบัติ ด้านฮาร์ดแวร์ ด้านซอฟต์แวร์ และด้านเครือข่ายและการสื่อสาร อย่างมีแบบแผน ให้ชัดเจนเพื่อเพิ่มทักษะแก่บุคลากรในแต่ละลักษณะการปฏิบัติงาน ตามสายงานของผู้บริหาร บุคลากรสายวิชาการ และบุคลากรสายสนับสนุน เพื่อให้เกิดความชำนาญ สามารถปฏิบัติงานในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้บุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์ มีระดับความพร้อมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์ ระดับการใช้งานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์ และระดับปัญหาการใช้งานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์ ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิวพล ธีรธรรมาร (2551) ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความพร้อมในการใช้ระบบอีเลิร์นนิ่งของบุคลากร บริษัท บางกอก เทเลคอม เอ็นจิเนียริง จำกัด พบว่า องค์กรมีความพร้อมในการนำระบบอีเลิร์นนิ่งมาในองค์กร ด้านการเรียนรู้ด้วยตนเองของบุคลากรอยู่ในระดับมาก อาจเนื่องมาจาก บุคลากรมีความกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้ และมองตนเองว่าเป็นผู้เรียนรู้อยู่เสมอ สามารถแสวงหาความรู้ และเรียนรู้เทคโนโลยีสารสนเทศใหม่ๆ จากแหล่งต่างๆ ได้ด้วยตนเอง ส่วน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านเทคนิค ด้านฮาร์ดแวร์ ด้านซอฟต์แวร์ ด้านข้อมูล และด้านเครือข่ายและการสื่อสาร

นอกจากนี้ พบว่า ผลการวิจัยสอดคล้องกับงานของ นรมิตร คุณโลกยะ (2552) ศึกษาเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของบุคลากรสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของบุคลากรสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง อาจเนื่องมาจากบุคลากรส่วนใหญ่มีความต้องการเครื่องคอมพิวเตอร์ให้เพียงพอต่อการใช้งาน ต้องการการอบรมใช้โปรแกรมต่างๆ ที่จำเป็นในการปฏิบัติงานและต้องการมีความรู้ความเข้าใจในระบบสารสนเทศ เพื่อใช้ประโยชน์ในการปฏิบัติให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดกับองค์กร นอกจากนี้ปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการปฏิบัติงาน อาจจะเป็นผลมาจาก การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่น้อยไปเมื่อเทียบกับปริมาณงานทำให้ไม่ได้มาตรฐาน การปฏิบัติงานไม่สะดวก รวดเร็ว อีกทั้งบุคลากรสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ยังขาดความรู้ที่เท่าทันกับเทคโนโลยีสารสนเทศที่เปลี่ยนแปลง ซึ่งอาจจะเป็นปัญหาต่อการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการปฏิบัติงานในองค์กร

2. ผลการเปรียบเทียบระดับความพร้อมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา และประสบการณ์

การทำงาน พบว่า บุคลากร มีระดับความพร้อมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร ด้านเพศ อายุ ระดับการศึกษา และประสบการณ์การทำงาน มีระดับความพร้อมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านฮาร์ดแวร์ ด้านซอฟต์แวร์ และด้านเครือข่ายและการสื่อสาร ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของมนต์ชัย ไตถาวรยีนยง (2552) ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความพร้อมและปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการปฏิบัติงานของบุคลากรสถาบันในเครื่องตั้งตรงจิตร พบว่า ผลการเปรียบเทียบระดับความพร้อมและปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการปฏิบัติงานของบุคลากรสถาบัน ในเครื่องตั้งตรงจิตร โดยรวม จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล พบว่า บุคลากรสถาบันในเครื่องตั้งตรงจิตรที่มีระดับการศึกษา ลักษณะการปฏิบัติงาน และระยะเวลาในการปฏิบัติงาน แตกต่างกัน มีความพร้อมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการปฏิบัติงานในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่าบุคลากรที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีมีความพร้อมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการปฏิบัติงานน้อยกว่าบุคลากรที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี บุคลากรที่มีลักษณะการปฏิบัติงานสายผู้บริหารมีความพร้อมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมากกว่าสายผู้สอนและสายสนับสนุน และบุคลากรที่มีระยะเวลาในการปฏิบัติงานมากกว่า 10 ปี มีความพร้อมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการปฏิบัติงานมากกว่าบุคลากรที่มีระยะเวลาในการปฏิบัติงานน้อย ซึ่งมีผลต่อความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 2 ส่วน มีรายละเอียดดังนี้

1. ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องควรให้ความสำคัญกับ การพัฒนาบุคลากร เช่น ควรมีการจัดอบรมสัมมนาให้กับบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์ให้ได้รับความรู้ความเข้าใจทั้งด้านทฤษฎี และด้านปฏิบัติ ด้านฮาร์ดแวร์ ด้านซอฟต์แวร์ และด้านเครือข่ายและการสื่อสาร อย่างมีแบบแผนให้ชัดเจนเพื่อเพิ่มทักษะแก่บุคลากรในแต่ละลักษณะ การปฏิบัติงานตามสายงานของผู้บริหาร บุคลากรสายวิชาการ และบุคลากรสายสนับสนุน เพื่อให้เกิดความชำนาญ สามารถปฏิบัติงานในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพอย่างต่อเนื่อง

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 การเก็บข้อมูลเพื่อใช้ในการวิเคราะห์ ซึ่งนอกจากจะใช้วิธีการเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามแล้ว ควรเก็บข้อมูลแบบ

เจาะลึก เช่น การสัมภาษณ์ผู้บริหาร บุคลากรสายวิชาการ และ บุคลากรสายสนับสนุน

2.2 ควรศึกษาความต้องการฝึกอบรมพัฒนาเพื่อ เพิ่มทักษะความรู้ความสามารถของบุคลากรในการใช้เทคโนโลยี สารสนเทศในการปฏิบัติงานภายในองค์กร

2.3 ควรทำการศึกษาวิธีการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ ที่มีอยู่เดิมให้เกิดประโยชน์และเพื่อเป็นข้อมูลสำหรับเพื่อพัฒนา ให้มีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของบุคลากรในองค์กร

เอกสารอ้างอิง

นรมิตร คุณโลกยะ. (2552). ปัญหาและความต้องการในการใช้ เทคโนโลยีสารสนเทศของบุคลากรสำนักงานเลขาธิการ วุฒิสภา. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.

ธันส์ถ์ เกษมไชยานันท์. (2544). ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการใช้ เว็บไซต์ (Web Site) ของผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในเขต กรุงเทพมหานคร. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

มนต์ชัย โดถาวรยีนง. (2552). ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความพร้อมและ ปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการปฏิบัติงานของ บุคลากร สถาบันในเครื่องตั้งตรงจิตร. มหาวิทยาลัยราชภัฏ สวนสุนันทา.

ศิวพล อีธรรมมาร. (2551). ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความพร้อมในการ ใช้ระบบอีเลิร์นนิ่งของบุคลากร บริษัท บางกอก เทเลคอม เอ็นจิเนียริ่ง จำกัด. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.

สุภาพร เพียรดี. (2554). การควบคุมคุณภาพ. <http://www.gotoknow.org/posts/451735>.

Best, J. W.(1977). Research in education Englewood Cliffs,NJ. Prentice-Hall.

Krejcie & Morgan (1970). อีรฐุฒิ เอกะกุล. (2543). ระเบียบวิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. อุดรราชธานี : สถาบันราชภัฏอุดรราชธานี.

Likert, Rensis A. (1961). New Patterns of Management. New York : McGraw-Hill Book Company Inc.

Scheffe, H. (1970). The Analysis of Variance (6 th ed). New York : John Wiley and Sons.